KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/1276

af 29. juli 2019

om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2012/627/EU om anerkendelse af, at Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ([1]), særlig artikel 5, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009 tillægges Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelse om ækvivalens, under henvisning til at et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at kreditvurderingsbureauer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav, der er ækvivalente med kravene i denne forordning, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland. For at blive anset for at være ækvivalente skal de retlige og tilsynsmæssige rammer som minimum opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009.

(2) Den 5. oktober 2012 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse 2012/627/EU ([2]), med henvisning til at disse tre betingelser var opfyldt, og i betragtning af at Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer var ækvivalente med kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009, der var gældende på det pågældende tidspunkt.

(3) Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer opfylder stadig de tre betingelser, der oprindeligt var fastsat i artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 ([3]) blev der indført supplerende krav til kreditvurderingsbureauer, der er registreret i Unionen, hvorved kravene til de retlige og tilsynsmæssige rammer for disse kreditvurderingsbureauer skærpedes. Disse supplerende krav omfatter regler vedrørende vurderingsforventninger, håndtering af interessekonflikter, krav om fortrolighed, kvaliteten af kreditvurderingsmetoder og præsentation og fremlæggelse af kreditvurderinger.

(4) I henhold til artikel 2, stk. 2, nr. 1), litra b), i forordning (EU) nr. 462/2013 finder de supplerende krav anvendelse ved vurderingen af ækvivalensen af tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer fra den 1. juni 2018.

(5) På den baggrund anmodede Kommissionen den 13. juli 2017 Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om rådgivning vedrørende ækvivalensen af bl.a. Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer med disse supplerende krav, der blev indført ved forordning (EU) nr. 462/2013, og dens vurdering af den væsentlige betydning af eventuelle forskelle.

(6) I sin tekniske rådgivning, der blev offentliggjort den 17. november 2017, konkluderede ESMA, at Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer ikke indeholder tilstrækkelige bestemmelser, der kan opfylde målene i forbindelse med de supplerende krav, der blev indført ved forordning (EU) nr. 462/2013.

(7) Ved artikel 3, stk. 1, litra w), indføres der en definition af en vurderingsforventning, og forordning (EF) nr. 1060/2009 udvider nu visse krav, der finder anvendelse på kreditvurderinger, til at omfatte vurderingsforventninger. Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer anerkender ikke udtrykkeligt vurderingsforventninger, men Australian Securities and Investment Commission vurderer, at vurderingsforventninger falder ind under definitionen på »finansiel produktrådgivning«, og dermed er de underlagt de samme krav som kreditvurderinger.

([1]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/627/EU af 5. oktober 2012 om anerkendelse af, at Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 274 af 9.10.2012, s. 30).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 146 af 31.5.2013, s. 1).

(8) Med henblik på at styrke opfattelsen af kreditvurderingsbureauerne som uafhængige i forhold til de kreditvurderede enheder udvider forordning (EU) nr. 462/2013 ved artikel 6, stk. 4, artikel 6a og 6b, i forordning (EF) nr. 1060/2009 reglerne om interessekonflikter til at omfatte dem, der forårsages af aktionærer eller medlemmer, som indtager en væsentlig position i kreditvurderingsbureauet. I Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det, at et kreditvurderingsbureau indfører passende ordninger for håndtering af interessekonflikter, der opstår i forbindelse med dets virksomhed. De omhandler imidlertid ikke udtrykkeligt interessekonflikter i relation til aktionærer. Der findes derfor ingen tilsvarende krav om at forbyde et kreditvurderingsbureau at udstede en kreditvurdering for en enhed, som ejer mere end 10 % af dets aktiebeholdning, eller levere konsulent- eller rådgivningstjenester for en enhed, som ejer mere end 5 % af dets aktiebeholdning.

(9) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 blev der indført nye bestemmelser for at sikre, at fortrolige oplysninger kun anvendes til formål, der vedrører kreditvurderingsaktiviteter, og at de beskyttes mod svig, tyveri eller misbrug. Med henblik herpå foreskriver artikel 10, stk. 2a, i forordning (EF) nr. 1060/2009, at kreditvurderingsbureauer skal behandle alle kreditvurderinger, vurderingsforventninger og oplysninger relateret til disse, indtil kreditvurderingerne offentliggøres, som intern viden. Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer indeholder detaljerede krav vedrørende de skridt, kreditvurderingsbureauerne skal tage for at beskytte de fortrolige oplysninger, som de er i besiddelse af, om udstedere. Der er således etableret en troværdig ramme til beskyttelse mod misbrug af fortrolige oplysninger.

(10) Forordning (EU) nr. 462/2013 sigter mod at øge gennemsigtigheden og kvaliteten af kreditvurderingsmetoderne. I punkt 3, underafsnit I, afsnit D, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 indføres en forpligtelse for kreditvurderingsbureauer til at give en kreditvurderet enhed mulighed for at angive eventuelle faktuelle mangler forud for offentliggørelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen. Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer indeholder ikke et udtrykkeligt krav om, at et kreditvurderingsbureau skal oplyse en kreditvurderet enhed om en kreditvurdering forud for offentliggørelsen heraf. I stedet vil et kreditvurderingsbureau i henhold til Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer kun underrette en kreditvurderet enhed, når det er »muligt og hensigtsmæssigt« uden at der foreskrives en minimumstid.

(11) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 indføres der beskyttelsesforanstaltninger i artikel 8, stk. 5a og stk. 6, litra aa) og ab), og stk. 7, i forordning (EF) nr. 1060/2009 for at sikre, at enhver ændring af vurderingsmetoder ikke resulterer i mindre strenge metoder. I Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det, at de kreditvurderede enheder, der berøres af en eventuel metodeændring, informeres. Men der findes ikke noget krav om, at kreditvurderingsbureauer skal høre markedsdeltagerne, før de foretager en væsentlig metodeændring, at de skal underrette tilsynsmyndigheden eller på kreditvurderingsbureauets websted offentliggøre eventuelle fejl, der er konstateret i en kreditvurderingsmetode.

(12) Forordning (EU) nr. 462/2013 styrker kravene vedrørende præsentation og offentliggørelse af kreditvurderinger. I henhold til artikel 8, stk. 2, og punkt 2a, underafsnit I, afsnit D, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 skal der ved et kreditvurderingsbureaus offentliggørelse af vurderingsmetoder, vurderingsmodeller og de vigtigste udgangshypoteser medfølge en klar og letforståelig vejledning, der forklarer hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder vedrørende modellerne og vurderingsmetoderne, som anvendes i kreditvurderingsprocessen. I henhold til Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer er kreditvurderingsbureauer forpligtet til at oplyse, om der er anmodet om en kreditvurdering, og om den vurderede enhed har deltaget, og til at fremlægge oplysninger om eventuelle begrænsninger i kreditvurderinger, men der er ingen krav om at give offentligheden en sådan vejledning om den metode, der ligger til grund for kreditvurderingen.

(13) Med henblik på at styrke konkurrencen og begrænse mulighederne for interessekonflikter i kreditvurderingssektoren indføres der ved forordning (EU) nr. 462/2013 et krav i underafsnit II, afsnit E, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 om, at kreditvurderingsbureauernes vederlag for udstedelse af kreditvurderinger og levering af accessoriske tjenester ikke bør være diskriminerende og skal være baseret på faktiske omkostninger. Det kræves, at kreditvurderingsbureauer skal offentliggøre visse finansielle oplysninger. I Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det, at kreditvurderingsbureauer offentliggør oplysninger om indtægter til offentligheden og visse oplysninger til tilsynsmyndigheden ved hjælp af en årlig rapport, dog med undtagelse af små kreditvurderingsbureauer. Derudover er der ikke noget krav om, at kreditvurderingsbureauer skal offentliggøre foreløbige kreditvurderinger og indberette deres vederlagsstruktur eller de vederlag, som kunder skal betale til tilsynsmyndigheden. Desuden er der intet krav om, at vederlag, der opkræves af kunder, skal være baseret på omkostninger og ikke må være diskriminerende.

(14) På baggrund af de gennemgåede faktorer opfylder Australiens retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer ikke alle de betingelser for ækvivalens, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1060/2009. De kan således ikke anses for at være ækvivalente med de retlige og tilsynsmæssige rammer, der er fastsat i den pågældende forordning.

(15) Gennemførelsesafgørelse 2012/627/EU bør derfor ophæves.

(16) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gennemførelsesafgørelse 2012/627/EU ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand